

Värikkäästi talvipakkasiin

Annu istui eteisen lattialla vaatekasan alla, kun hänen siskonsa Unna tuli portaita alas. Unna tiesi heti, mitä oli tapahtunut, sillä kyseessä ei ollut ensimmäinen kerta, kun Värinauttien kaikki talvivaatteet olivat ympäri eteistä. Annu oli etsinyt lempipipoaan eteisen hattuhyllyltä ja tuttuun tapaan kaikki talon villasukat, tuubihuivit, myssyt ja tumput olivat tulleet rysähtäen alas ja lojuivat nyt siellä täällä.

Annu näytti kuitenkin olevan tilanteeseen tyytyväinen, sillä sieltä kasan keskeltä pilkisti hänen lempipiponsa, joka oli juuri tarpeeksi paksu näille pakkasille. Unna ei myöskään sotkua kauhistunut, vaan ryhtyi tavalliseen tapaansa pukemaan säärystimä lämpökerraston päälle. Seuraavaksi löytyivät toppapuku ja kauluri, sitten kypärämyssy, korvaläpät sekä pipo eikä aikaakaan kun oli jo toisten villasukkien vuoro.

Sieltä vaatekasan syövereistä löytyi lopulta kaikki tarpeellinen, ja lopulta Värinauttien eteisessä seisoivat kaksi oikein sopivasti pakkasille puettua värikkästä hahmoa. Pipojen ja kaulahuivien välistä pilkisti nauravat silmät ja hymyilevät suut.

Värinauttit olivat jo aikaa sitten oppineet, että ulkona oli mukava leikkiä, mutta ainoastaan silloin kun vaattet olivat säähän sopivat, sekä tietysti värikkäät!